

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı yeni komünizm taraftarı İbrahim Salik tarafından tarafımıza gönderilmiştir. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.

Geçtiğimiz günlerde iki Fransız doktorun yeni tip koronavirüse karşı geliştirilecek aşı için “ilk önce Afrika’da denensin” ifadeleri tepki çekti. Kendisi de bir Afrikalı olan Dünya Sağlık Örgütü başkanı Ghebreyesus, bu ifadeleri sömürge dönemi kalıntıları olarak nitelendirdi. Peki bu ifadeler gerçekten sadece iki “marjinal” ırkçı doktorun “sömürge dönemi kalıntıları” mı? Dünyanın ezen ve ezilen uluslara bölünmesi gerçeği 19. ve 20. yüzyıllara özgü, tarih kitaplarında utançla hatırlanması gereken bir gerçek mi? Teşhir edilmesi ve ısrarla vurgulanması gerekir ki, hayır! Bu sistem, kapitalizm-emperyalizm, çelişkileri yoğunlaşmaya devam ederek sürmektedir. Bu iki ırkçı doktorun söyledikleri en basitinden “iki aşağılık marjinalin söylemleri” olarak küçümsenemez, bu çok daha büyük bir olgunun, Avrupamerkezci bakışın ve tabii ki emperyalist düşüncenin izdüşümüdür.

Emperyalizm ve Sömürgecilik

Rönesans ile birlikte Avrupa devletleri dünyanın kendi uygarlıklarınca fethini artık gerçekleştirebilir bir hedef olarak görmeye başladılar. Bu dönem tam da, benzer şekilde gezegenimizin ilk haritalarının yapılmaya başlanmasına denk geliyordu. Çünkü Avrupa devletleri dünyanın kalan uygarlıklarıyla ilgili ihtiyaçları olan bilgilere sahiptiler ve Avrupa dışı imparatorluklar şu ya da bu şekilde ordulara sahip olsalar da Avrupa devletleri askeri güçlerinin bunlardan kat be kat fazla olduğunun da bilincindeydi. Böylece Avrupalıların, diğer bütün ulusların tahakküm altına alınmaları biraz daha vakit isteyecek olsa da kendilerine mutlak bir üstünlük atfetme süreçleri başladı.¹

Diğer taraftan Lenin’in dikkatle analiz ettiği gibi kapitalizm yeni bir aşamaya geçiyordu. Kapitalizmin gelişiminin çok yüksek bir aşamasında, temel özelliklerinden bazılarının kendi karşıtlarına dönüşmeye başlaması ile birlikte, kapitalizmden daha yüksek bir ekonomik-toplumsal yapıya geçiş sürecinin özellikleri her alanda oluşup belirdiğinde, bugün adını kullandığımız kapitalist-emperyalizm haline geldi. Ve burada Lenin’in emperyalizm tanımına verdiği beş maddeden ikisine değinmek önemli :

- Dünyayı kendi aralarında paylaşan uluslararası tekelci kapitalist birliklerin oluşması.
- Yeryüzü topraklarının kapitalist büyük güçler arasında paylaşılmasının tamamlanması .²

“Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik” Üzerine Kurulu Emperyalizm: Fransa!

Bu olgu yani kapitalizmin yeni aşaması olarak kapitalist-emperyalist sistem çerçevesinde dünyanın büyük emperyalist güçleri yirminci yüzyıl boyunca bölgesel ve uluslararası (Birinci Paylaşım Savaşı) pek çok savaşın içerisinde bulundular. Burada özellikle dikkat çekilmesi gereken -bu aşağılık teklifi yapan doktorlar da Fransız oldukları için- Fransız emperyalizmidir. Nitekim Fransız emperyalizmi 1900-1930 arası dönemde yaklaşık olarak Dünya yüzölçümünün %9'unu elinde bulunduruyordu. Sömürgesi olan ve 1954'e kadar ulusal bağımsızlığını alamayacak olan Vietnam örneği Fransız emperyalizminin teşhiri açısından önemlidir. Şu anda hala küresel olarak faaliyet yürütmekte olan Michelin şirketinin kauçuk plantasyonunda otuz yıl içerisinde yaklaşık olarak 12.000 işçinin öldüğü, plantasyondan kaçmaya çalışan köylülerin işkence ve açlığa maruz bırakıldığı bilinmektedir. İkinci Dünya Savaşında ise Fransız emperyalizminin Vietnam'da ki pirinç ambarları ağzına kadar dolu olmasına rağmen iki milyon Vietnamlı açlıktan ölmüştür. Vietnamlı işçilerin köleci toplumu hatırlatan çalışma koşulları bir yana yıllık aldıkları ücret 48 kuruştur, bu kolonyal bir evin köpeğinin bakım masrafının yıllık 150 kuruş olduğunu söyleyen Vietnamlı tarihçi Ngo Vinh Long'dan da³ öğrenebileceğimiz şekilde zulüm kelimesinin realiteye izdüşümü değil de nedir?

Fransız emperyalizmi yağma ve sömürü düzenini yürüttüğü Vietnam'ın sömürülmesinde kendini meşrulaştırmak içinse bunun bir "medenileştirme" misyonu olduğunu söylüyordu. Bu tabirin Avrupalı merkeziliği ve ahlaklılığı bir tarafa, işgal öncesi Vietnam'da toplumun %80'i okuma yazma bilirken, 1939 yılına gelindiğinde rakamlar tam tersine dönmüştü, nüfusun %80'i okuma yazma bilgisinden mahrumdu⁴... Fransız emperyalizminin talan ve sömürüleri sadece Vietnam üzerinde değil, bilindiği üzere Afrika kıtasının Kuzeyinden, Cibuti'ye kadar geniş bir alanı kapsıyordu. 1956 yılının sonuna gelindiğinde Cezayir'de bulunan Fransız askeri sayısı dört yüz elli bin idi! Her türlü bağımsızlık hareketinin, grevin, protestonun kanlı bir şekilde bastırılmasından, Arap ve Berberi halkın kültürlerinin ve emeklerinin sömürülmesinden, tahakküm altında tutulmasına kadar Fransız emperyalizmi 1830 ve 1962 yılları arasında Cezayir'de sayısız insanlık suçları işledi. Ancak talancıların şiddeti sadece emperyal yağma düzenlerinin üretim kolunu yürüttükleri, iliklerine kadar sömürdükleri ülkelerle sınırlı değildi. 1961 yılında Cezayir'in bağımsızlığı için eylem yapan 300 Cezayirli, Paris'te polis tarafından katledildi. Bu katliam 2012 yılında François Hollande'a kadar kabul edilmedi, yok sayıldı. Her ne hikmetse katliamın gerçekleştiği yıl olan 1961'de iktidarda Hollande'un Sosyalist Partisi vardı! Peki, bu sömürü ve yağma düzeni, bütün bu dehşetler bu ülkelerin bağımsızlıklarını kazanmalarıyla, emperyalistlerin bölgeden çekilmeleriyle son mu buldu? Tabii ki hayır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki bugün küresel şirketlerin ve devletlerin kiraladığı kiralık katil sürüleri hariç Fransa'nın sadece Mali'de 4000 askeri bulunuyor. 70'li yılların başlarıyla başlayan bunalıma Batı'nın, talancı emperyalistlerinin Üçüncü Dünya'yı "yeniden

kompradorlaştırma”, bu ülkelerin gelişmelerini çok uluslu sermayeye bağımlı kılmaya yönelik bir karşı saldırısı başladı.⁵ Petrol devi Total’in Nijerya’da ki sömürsünden, “Haute-Couture” Fransız lüks giyim markalarının, fast-fashion seri üretim yapan moda devlerinin tekstil-konfeksiyon atölyelerindeki emek sömürüleri, doğal kaynakların talan edilmesine, üretim hacmi dört milyar dolar olan Fransız askeri gemi şirketi Naval Groupe ve dokuz milyar dolarlık hacmiyle Thales grubuna kadar bu emperyal yağma ve sömürü düzeni hızını kesmeden devam ediyor. Kapitalist-emperyalist sistem, satılık ideologlar, burjuvazinin kalemlili güçleri ile göklere çıkartılan “medeniyetin göbeği” Avrupa ve bu “medeniyetin” getirdiği bütün konformist rahatlıklar, değerler bu talan ve sömürü düzeni olmaksızın, şu an dünyada çalışan 150 milyon çocuk işçi olmaksızın, her geçen gün ozon tabakası delinmeksizin, hayvan ve bitki türleri yok edilmeksizin, Afrika’da ve Asya’da kol emeğinin sömürsü olmaksızın süremez, sürdürülemez!

Bu Sistem Reforme Edilemez, Alaşağı Edilmelidir!

Bob Avakian’ın da dediği gibi; “*Bu emperyalistlerin yanında Godfather, Mary Poppins gibi kalır.*”⁶ Bugün bu sömürü düzeninin reform edilmesi, “insancillaştırılması”, “yeşilleştirilmesi” mümkün değildir. Kapitalist üretim ilişkilerinin anarşik örgütlenme biçimi, “hırs”, “kötü insan doğası” gibi yavan kavramların çok daha ötesinde işlemekte ve devamlı olarak kendini büyütme ihtiyacı duymaktadır. Bu başat çelişkinin tetiklediği rekabet nosyonunun ağırlığı kendisini göçmen işçilerin, göçmen mahallelerinin, çocuk işçilerin ve emperyal sömürünün devam ettiği Üçüncü Dünya ülkelerinin vatandaşları üzerinde hissettirmektedir. Bugün Paris’te yeni tip koronavirüsü yüzünden en çok ölümün göçmenlerin ciddi yoğunluklu yaşadığı Saint-Denis (93) bölgesinde olması ne bir tesadüf ne de basit bir rastlantıdır! Kapitalist-emperyalizmin sömürü düzeni kendisini 1961’de Paris’te katlettiği Cezayirliler ile devam ettirerek artık sadece Üçüncü Dünya Ülkeleriyle değil kendi ülkelerindeki göçmenleri, diğer etnikleri ötekileştirerek, ezerek ve sömürerek sürdürmektedir.

Evet, bu sistem bütün bu dehşetleri yaratıyor, evet bu sistem başka şekilde işleyemiyor ve evet bu sistemin alaşağı edilmesi gerekiyor! Bu da ancak bilimsel zemini olan, doğru bir stratejik yönelim ve yaklaşımın izlendiği gerçek bir devrim ile mümkündür! Bugün, bu gerçek devrim ve beraberindeki devrimci anlayış Bob Avakian’ın önderliğini yaptığı yeni komünizm ile maddi zemin ve çerçeve sunmaktadır.

Kapitalist-emperyalist sistemin alaşağı edilmesi ve köklerinden sökülüp atılması için bir kez daha:

DEVİRİM, DAHA AZI DEĞİL!

1: Samir Amin - *Avrupa-Merkezcilik. Bir İdeolojinin Eleştirisi.*

2: Lenin, *Emperyalizm - Kapitalizmin En Yüksek Aşaması*

3: Ngo Vinh Long, *Before the Revolution: The Vietnamese Peasants Under the French-*

4: Age.

5: Samir Amin - *Avrupa-Merkezcilik. Bir İdeolojinin Eleştirisi.*

Ayrıca bu konuya yönelik önemli bir kaynak olarak bkz: Raymond Lotta, *On The Dynamism of Imperialism and the Fettering of Social Development, A World to Win 1985/2*

6: Bob Avakian, *BAasics*

[Free Download WordPress Themes](#)
[Download Best WordPress Themes Free Download](#)
[Download Premium WordPress Themes Free](#)
[Download WordPress Themes Free](#)
[free download udemy paid course](#)
[download karbonn firmware](#)
[Premium WordPress Themes Download](#)
[ZG93bmxvYWQgbHluZGEgY291cnNIIGZyZWU=](#)

İbrahim Sâlik

"Teori ideolojinin en dinamik faktörüdür" - Zhang Chunqiao
